

עין משפט
נר מצוה

לג:

השתא אם אחר חגסה קיס לן דשבת ופגם לאזיזה
הוי חגסה אזיזה הקנס זעיי לשלומי לה (א) וגראה דלא קשה מידי דליכא לאוקמה צנערה שנתארסה ונתגרשה שיש לה קנס וקנסה לעצמה ו^(לר' יוסי הגלילי) כדתנן פרק אלו נערות (כמוצות דף לט.) דתנא הבא על צמו פטור משום שמתחייב צנפשו מיהו הא דקמני הכא או פתה את צמו לא אחי שפיר שהרי מחלה לו ושמא איכא לאוקמה צנענה דלאו צת מחילה היא וכרצנן דאמרי התם קטנה יש לה קנס ולפי' הקונט' אין להקשות למה לך למימנייה צסמוך עד שישמעו מפי התוצע כיון דכבר אשמעי' הכא (ב) דסיפא אשמעי' משום שלא ציד עצדו דלע"פ דשלוחו הוא לא מייחייב: **בבא** בהרשאה.

וע"פ דפסקין צמרובה (ב"ק דף ע. ושס) דשליט שויה ותנן (לקמן דף לה.) שילת ציד צנו ציד עצדו פטור הכא עדיף שיש לו כח להוציא ממון כמו לצעלים עצמן וא"ת אחתי תקשי הא מנה לפלוני ציד פלוני וצא צלא הרשעה חייבין דומיא דכהן דלא שייך הרשאה ואר"י דיתור משנה אחא לאשמועינן דוקא צכה"ג פטור צכל ענין דלא משכחת חיובא אצל מנה לפלוני ציד פלוני זוימנין דמשכח חיובא כמו צצא צהרשאה: **היבא** דלא כפריה כתבינן. ואיירי שאחר שכתב לו הרשאה כפר לו ולמ"ד צמרובה (ב"ק דף ע.) אפילו לא כפר ליה לא כתבינן מוקמינן מתני' דהכא צפקדון דהא טעמא דלא כתבינן מפרש התם משום דגול ולא מתיאשוו הצעלים שנייהן אין יכולין להקדים ופקדון יכול להקדים כדמוכח התם דמייתי עלה לעיל (דף סט.) לסייעתא מהא דתנן אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל וצפקדון משלם כדתנן צפ' המפקיד (ב"מ דף לג.) וכן מוכח צהמוכר את הספינה (ב"ב דף פח.) צבי ההוא צצרה דלייתי קארי לפוס נהרה אמו צ"ע שקול חדא חדא ואמר הרי הס מוקדשים לשמים ומסקינן דאי לאו דקילי דמייהו קדשי צדרשותא דמרייהו קיימי א"נ איכא לאוקומא צמקרקעי דודאי כתבינן ליה ^ע דקרקע אינה נגולת וכמ"ד לקמן פרק שזועת הפקדון (דף לו:) המשציע עדי קרקע חייב והא דלא משני הש"ס הכי דהוה ניחא לכולהו לישני משום דלא חייש לשנויי אלא לפי לשון שתופס עיקר מיהו קשה צפרק יש צבור (בכורות דף מח:) צבי צ' נשים של צ' אנשים שלא ציצרו וילדו שני זכרים מת אחד מהן צתוך ל' יום אם לכהן אחד נתנו יחזור להן ה' סלעים ומוקי לה צצא צהרשאה והתם לא שייך לא פקדון ולא קרקע דאין פודין צקרקעות מיהו התם נמי איכא לשנויי צצא צמעמד שלשתן ור"ת פוסק כדתבינן אפילו אמטלטלי דכפריה דטעמא דלא כתבינן מפרש ^(א) (כמוצות דף סח ושס)

משום דמיחוי כשיקרא ^(ב) (וצפרק כל הגט (גיטין דף כו: ושס) וצהכותב (כמוצות דף פה. ושס) מסקינן דלמיחוי לשיקרא לא חיישינן ואין להאריך כאן צצבר(ט: **ונאמר** אה"ן אואין. תימה כיון דגמרי' מפקדון ניצעי צהלואה וצנעשק ייחוד כלי כדאמרין

צבי שזועת הפקדון צצהה(ב צ"מ דף מח.):
אואין בושח ויב"חו. דעיקר לא אחי להפסידה כמוצתה אלא להשקומה:

המסקיימם כו'. ואין לך עדות צזו צלא וזו אלא כתביעת ממון כדמפרש ואילן: מנה מניתי לך צפני פלוני ופלוני. הם ראו שמניתי לך אצל לא הודעתים אם הם מתנה או הלואה או פרעון ואמר לו הלה יצואו פלוני ופלוני ויעידו שמנית לי צפניהם ואני פורע לך:

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

שהוציא פלוני שס רע על צחי. ואמר צצ"ד לא מנחתי לצתך צתולים ונמנא צדאי ולא הספקתי להעמידו שס צדין לתוצעו קנס של מנא כסף: **הודה מפי עצמו**. צצ"ד זה שהוציא שס רע צצ"ד אחר פטור.

המשציע את העדים קודם הודאה חייבין אלמא משציע עדי קנס חייבין: **הא מני ר"א צ"ש** היא. ואליביה לא אציעא לי דלדידיה הוי קנס ממון כיון דלא מיפטר צהודאמו: **אסאן** לרצנן. קושא היא. ומשני כולה ר' אלעזר היא והאי דקמני הודה מפי עצמו פטור לאו שצאו עדים אחר הודאה קאמר אלא צהודאה צלא עדים וטעמא הוא דקא יהיב למילתיה מש"ה העדים חייבין משום דממונא אפסדוה דאין מודה צקנס פטור אלא כל זמן שהודה מפי עצמו אלא אם צאו עדים אחרי כן חייב הלכך ממון גמור הוא: **בתנאי'** **שאני כסן כו' פטורין**. כדמפרש צגמ' שאין הענין מדבר אלא צכפירת ממון: **שאנס איש פלוני או פסה צמו של פלוני**. שאנס ראובן צמו של שמעון וצמו דקמני אחיש פלוני דלעיל קאי דתנא לעיל מינה שאיש פלוני כהן או לוי ואינו צן גרושה ועליה קאי או שהציען שאנס איש פלוני את צמו של אותו דלייריין ציה עד השתא: **פטורין**. דזעינן שישמעו מפי התוצעו ואכטריין למיתנייה משום דמוקמינן לה צצא צהרשאה אפ"ה אינו צעל דינו צזו כשאר ממון דמידי דלא מטא לדידיה מעולם לא מצי למכתב הרשאה עלייה: **ושאנל** צי צני. חצלה היא חצורה: **פטורין**. שאין כאן הפסד ממון שאס העידו היה הכן מתחייב מיתה ולא ממון: **ושחנל** צי חצורי ושהדליק **אח גדישי צשנת**. שחנל צי צשנת או הדליק גדישי צשנת דתרווייהו חיוב מיתה ניניהו פטורין. וי"מ שאנס איש פלוני ופיתה את צמו האב הבא על צמו וטעמא דפטורין משום דליכא חיוב מיתה ואף אני כן שמעתי וא"א להעמידה דאפי' צלא חיוב מיתה נמי מאן קא צצע השתא אם חגסה אחר קיס לן צושתה ופגמה וקנסה לאזיזה ^(א) חגסה אזיזה קנס זעיי לשלומי לה צתמיה: **גב' הא קמני סיפא** עד שישמעו מפי **התוצע**. דקתני סיפא שילת ציד כו' עד שישמעו מפי התוצע: **צצא צהרשאה**. שמניהו אפטורופוס על כך הלכך אי צתביעת ממון היא הוו מחייבי: **אורכתא**. הרשאה. ולשון שולטנות הוא כמו (ב"ב דף קסד:) צשנת פלוני אורכן שלטון אף כאן אורכתא השלטת שהשלטעו על צעל דינו לתוצעו: **אמטלטלי**. לפי שאינו צעין והעדים מעידין על מה שכתבו מחמת שיש לי ציד פלוני כך וכך: **היכא דכפרי'**. שכבר נשמע שהנצבע כפרן דהשתא מחוי כשיקרא שחתמו על מ"ש זה שיש

לי ציד פלוני כך וכך: **מנין שאין הכסוח**. דשמיעת קול מדבר אלא צעדות תביעת ממון: **נאמר כאן אואין**. או ראה או ידע: **ונאמר להן אואין**. צשזועת הפקדון אף כתשומת יד או צגול או עשק: **אואין דרוצא**. או צאזיזה הכהו או השליך עליו צצדיה: **אואין דסוטא**. או עצר עליו רוח קנאה או איש אשר תעצר עליו וגו': **ויש עמאן שזועה**. והשציע הכהן את האשה (צמדבר ה:) **הא כיצד**. יש תביעה שהוא חייב כו' ולקמיה וליג.] פריך איפוך אלא: **צעדות** מנה מניתי לך צפני פלוני ופלוני. הם ראו שמניתי לך אצל לא הודעתים אם הם מתנה או הלואה או פרעון ואמר לו הלה יצואו פלוני ופלוני ויעידו שמנית לי צפניהם ואני פורע לך:

מסורת הש"ס

(א) [ב"ק עה.]. (ב) [נ"ל ושהדליק וי"א צמשה צתשיות(ג) [נלקמן לה.]. (ד) [ב"ק דף ע. צכורות דף מט.]. (ה) [כמוצות מח.]. (ו) [נ"ל לר' שקיבא.]. (ז) [נ"ל צב"ק ע.]. (ח) [רש"ל מ"ו, (ט) [נבצ"ק ע. הארכיבו פוס' צזה.].

תורה אור השלם

- ונפש כי תחטא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹה וְהָאָה עַד אֵל רָאָה או יָדַע אם לוא יגיד וְנָשָׂא עֹנֵו: ויקרא ה א
- נפש כי תחטא וּמַעֲלָה מַעַל בֵּין יְבָחָשׁ בְּעִמְיֻתוּ בַּפִּקְדוֹן או בתְּשׁוּמַת יָד או בְּגִזּוֹל או עֲשָׂק אֵת עַמְיֻתוּ: ויקרא ה כא
- (ב) וְאִם בִּשְׁנָאָה יִדְהַפְנֶה או הִשְׁלִיךְ עֲלָיו בַּצִּדָּה וְיָמָת: (כא) או באִיבָה הַכְּהוּ בְּיָדוֹ וְיָמָת מוֹת וְיָמָת הַפּוֹבֵה רֹצֵחַ הוּא גַּאֵל הַדָּם יָמִית אֵת הַרֹצֵחַ בַּפָּנֵעוּ בו: במדבר לה כ-כא
- וְעֵבֶר עֲלָיו רֹחַ קָנָהָ וְקָנָא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה או עֵבֶר עֲלָיו רֹחַ קָנָהָ וְקָנָא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהוּא במדבר יד יד
- או איש אשר תעֵבֶר עֲלָיו רֹחַ קָנָהָ וְקָנָא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהַעֲמִיד אֵת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְיָ וְעָשָׂה לָּהּ הַבְּהוֹן אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת: במדבר ה ל
- וְהָיָה כִּי יֵאָשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר תִּקְרָא עֲלֶיהָ: ויקרא ה ה

הגהות הב"ח

(א) תוב' [נצי"ל ד"ה ושאנס וכו' לשלומי לה בתמיה וגמלה: (ב) בא"ד דסיפא אשמעי' י"ז וליכא לאקשויי רישא למח ליה דליכא למימר לא וז אף וז קמי אן קשה אמאי פריך מדקמני סיפא עד שישמעו מפי התוצע מרישא גופה ה"ל לאקשויי וי"ל דמיתא ליה לאקשויי מסופ' דתני צה צהילא עד שישמעו מפי התוצע:

גליון הש"ס

תוב' ד"ה היבא וכו' דקרקע אינה נגולת וכמ"ד המשביע עדי קרקע חייב. תמיהני הא ממתנאיר דלמ"ז אן קרקע נגולת דדריש כללי ופרטי ס"ל צודאי דהמשביע עדי קרקע פטור וצ"ע:

מסורת הש"ס

(א) [קוטה לג. כריתות טז.], (ב) [למן לז.], (ג) ב"ב נג.], סנהדרין לו : [מספתא דב"ק פ"ג,], (ד) [סנהדרין לו : ע"ש], (ה) [ויקרא ה', (ו) [נדפיי' למדע], (ז) הא דקאמר. כ"ל דש"ל, (ח) ז"ל אמרין, (ט) [נוע"ט מוס' יבמות קכ : ד"ה אלא וד"ה חיישין ומוס' כמות לג : ד"ה דלמא ומוס' גיטין ע : ד"ה אלא מעשה וד"ה חיישין].

תורה אור השלם

- וּנְפֹשׁ בִּן תִּחְטָא וְיִשְׁמְעֵה קוֹל אֱלֹה וְהָוֵא עַד אִן רָאָה אוּ יָדַע אִם לֹא יִגְדֵל וְיִשְׁאָא גוֹזַל;
- נֶפֶשׁ בִּן תִּחְטָא וְיִשְׁמְעֵה מַעַל בֶּן וְכַחַשׁ בְּעֻמְתוֹ בַּפִּקְדוֹן אוּ בְתַשְׁמוּת יָד אוּ בְגוֹל אוּ עִשָּׂק אֵת עֻמְתוֹ: וְיִקְרָא הָ כֹא
- אוּ נֶפֶשׁ בִּן תִּשְׁבַּע לְבָטֵא בִּשְׁפָתִים לְהָרַע אוּ לְהַשְׁיב לְכָל אִשְׁר בִּשְׁטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְיַעֲלֵם מִמֶּנּוּ וְהָוֵא יָדַע וְיִאָּשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה:
- וְהָיָה בִּן יִאשְׁמֵחַ לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְהַדָּה אִשְׁר חָטָא עָלֵיהּ: וְיִקְרָא הָ ה
- עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוּ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמֵת הַמֵּת לֹא יוֹמֵת עַל פִּי עֵד אֶחָד:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה שכן תחטא ובי' תחטא לג"ש: תמוה לי ה"ה קאי על ר"א ולא ילף מתחטא תחטא. וגם אם היו ג"ש אף אמרין עלה דלדריכה מביטוי ה"ל למיף שכן תחטא מתחטא וגם מה לרץ ר"א ללימודא דלארץ כיון דילף גמ"ש דתחטא. ולזה היה נראה בפסוקו דמה דלמרין שכן תחטא תחטא היינו דדומה יומת לפקדון כיון דבשיטת כתיב תחטא וכדלמרין עלה דלדריכה מביטוי שכן תחטא מתחטא היינו דלענין זה דומה יומת לביטוי. ודברי רש"י נע"ד:

מוסף רש"י

שזה הרגו. שדרך סוקס מוויזיס (ז"ל מיוזיס. ע"י ירמיה ה ה) להכות סוקס שמלודו (סנהדרין לו:). או אני או אתה. שמשן בן שטח קאמר ליה הכי (שם).

ואינו חייב אלא אחס צפני צ"ד.
אס השביעס צצ"ד: **שלא עשה בו מושבע.**
מפי אחרים כנשבע עצמו. ולקמן מפרש לה לכולה: **או או ביטוי.**
או נפש כי תשבע לבטא להרע או להטיב: **שכן חטאא מתחטא.**
בשניהם כתיב * תחטא לג"ש: **חטאא מתחטא.**
עדות וביטוי כחטאא אזל שזועת הפקדון כלשס: **שכן חט"א צמוז"ד סצע"הוכפרי"ה[נועזרי"ה].**
סימן הוא.

שכן חטא תחטא מתחטא ובשניהן חייב על המויד אזל ביטוי כתיב זה ונעלס: **תצעיה וכפריה.**
עדות ופקדון צלין ע"י טענה וכפירה מה שאין כן בשזועת ביטוי: **ועצריה.**
עדות ופקדון שמהי השזועות לשעבר אזל ביטוי עיקרה להצא: **חטא"ס שירד"ה לחומ"ט.**
סימן הוא.
עדות וביטוי שניהן כחטאא ובעולה ויורד ואין בהם חומס לאפוקי פקדון שהוא כלשס וצקרנן קצוע ומוסוף עליו חומס כדכתיב (ויקרא ה) ושלס אותו כרלשו ותמשתיו יוסף עליו: **אחאזין דר"א סמך.**
דלזינו אלא תצביעת ממון ולתצביעת ממון גופה קאמר יש מהן שהוא חייב ויש מהן שהוא פטור: **מאי בינייהו.**
הי נינהו תציעת ממון דפטור ריע ומחייב זהו ר"א: **לר"א חייבין.**
דגבי השצת גזילה שמעי' ליה לקמן (דף לו:): דמחייב השצה על גזילת קרקע וקס"ד דהוא הדין לשזועת הפקדון או לשזועת העדות: **ולר' יוחנן דאמר משביע עדי קרקע פטור אפי' לר"א.**
וכן לשזועת הפקדון לקמן היא צפ' שזועת הפקדון (סס): **איכא צניייהו עדי קנס.**
לר"א חייבין

וכן בשזועת הפקדון דשמעינן ליה [סס] דדריש פרשת שזועת הפקדון צריבוי ומיעוטי גבי והשיב את הגזלה ^(ס). והא דלמרין כחמוצות (דן מז). גבי פקדון ילאו אלו שהס קנס דלא כר"א: **נימא ר' יוסי הגלילי.**
דאמר אין עדות מתקיימת אלא כרליה וידיעה חוץ מעדות ממון: **לויס ליה דרבי אחא.**
דלדין ומחייב צדדמי כגון גמל האוחר צין הגמלים דמחייב ליה כלל רליה צדדמי: **האוחר.**
צועט צרגליו. ולי נראה כשצ' לחקק לנקיצה הוא נלחם ומכה צרגליו גמלים סקציצותיו ולשון אוחר נופל בתשמיש גמלים דתניא צצכורות (דף טז). גמל אחר כנגד אחר: **דאי איס ליה דר' אחא.**
דלדין צדדמי: **דיני נפשות נמי משכחת לה.**
דמתקיימת כלל רליה כגון הא דשמעון בן שטח דאי דיינת ליה צדיני ממונות גבי גמל משוס צדידוע שזה הרגו ה"נ צידוע שזה הרגו: **אלא רליה כלל ידיעה היכי משכחת לה.**
אס ראה שהרג אדם ואינו יודע מי היה ההרג מי מלי מסהיד עליה מי לא צעי' ^(ז) למידק בו': **קסבר ר' יוסי הגלילי.**
מילתא צאפי נפשה היא והכי קאמר ^(ז) מדקאמר ר' יוסי הגלילי אין שזועת העדות אלא צעדות המתקיימת צדיעה כלל רליה ורליה כלל ידיעה ש"מ דס"ל משביע עדי קנס דלזונס ומפתה וכפרו פטורין: ועדים

נהי ידיעה בלא רליה אשכחן לה רליה בעל בתולה בעל יתיב רב המגונא קמיה דרב יהודה ויתיב רב יהודה וקא מיבעיא ליה מנה מניתיך בפני פלוני ופלוני

ועדים

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

לד.

מושבע כנשבע ומויד בשווג.
וליכא למימר דהיא גופה נילף צק"ו דליכא למימר שזועת ביטוי יוכיח ומיהו צמה מצינו מלי גמר לה וגראה דהיינו הא דפריך לקמן ליגמר נמי שזועת פקדון משזועת העדות למושבע מפי אחרים וכ"ת דלדריכה נילף מביטוי מסתברא דליכא למילף טפי מעדות שכן חטא תצעיה כפריה ועצריה: **ך"ג תבעיה כפריה ועבריה.**
ולית דל"ג ועצריה משוס דשזועת ביטוי אימא [נמין] לשעבר לר"ע ול"ג דל"כ תצעיה וכפריה תרי מילי נינהו מדקאמר הך נפישן ולקמן צשמעתין מוכח דחדא היא דפריך דלדריכה מעדות ה"ל למילף שכן חטא הדיוט שצזועה תצעיה וכפריה ואחזין ומשני הך נפישן ואי חסיצי בתרי אס כן לא נפישן:

דאי אית ליה דר' אחא בדיני נפשות נמי משכחת לה.
משמע הכא דר' אחא לית לה אומדנא צדיני נפשות ותימה דצפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו:). גבי כיצ' מאיימין על דיני נפשות שמא תאמרו מאומד רליתס ודייק צגמ" (סס): הא צדיני ממונות ^(ז) אמרינן כמלן כר' אחא כו' משמע דלא איירי רבי אחא צדיני נפשות וי"ל דודאי מעיקרא דס"ד דלא מיתוס קרצנן ע"כ מוקי לה כר' אחא ולית לן למימר דלא איירי אלא צדיני ממונות דוקא ולא צדיני נפשות כי היכי דמיתוס מתני' כוותיה אזל לפי המסקנא דמוקי לה כרצנן מ"ל דר' אחא לית ליה אומדנא אפי' צדיני נפשות אזל עוד תימה דמשמע משוס דלית ליה צדיני ממונות לית ליה נמי צדיני נפשות וא"כ אפי' לית ליה דר' אחא משכחת לה אומדנא צדיני נפשות לכ"ע כמו שעלתה לו נשיכה על ראשו ונקצ קרוס של מוח דלפי' רצנן מורו צהלי אומדנא כדמוכח צפרק כל הנשצעין לקמן (דף מז): כגון שעלתה לו נשיכה על גבו וצין אצילי דיזי וי"ל דהמ"ל ולטעמין:

ע"פ פי שנים עדים.
חצר היה וכמ"ד (מכות דף ז' ו) וצנהדרין ט:): דאין לרץ המרלא ואע"פ שהיה כלן פייטוס וצנצול רוח שהרי צחורצה היה לא היה פוטרו צצזיל כך דדוקא גבי גלות הוא דפטרי' ליה צפ' צתרא דיצמות (דף קכ: וסס) משוס דמיימרי קרלי דכתיב כמה זמנין ויפל עליו וימות אזל ממימת צ"ד לא מייפטר צהכי מדע דהא אמרינן (סנהדרין עח:): שהיו חוצצים אותו ומיהו מכלן יש לדחות ולאזוקמיה כגון דמחייא צציתא דשישא ולא פרכיס וכן לרץ לאזוקמה למלן דמוקי צפ' אלו נעירות (כמוצות לג:): לקרע צשווג ומלי ונקס ונקס מגלות ^(ז):

אי' טריפה הרג אי שלם הרג.
תימה הא אזלינן צתר רוצח דמרוצח דייקנין לה צפ"ק דחולין (דף יא: וסס) דלא חיישינן דלמא צמקוס סייף נקצ הוה וי"ל דמייירי כגון דליכא קמן מד טריפה וחד שלס דלרץ לידע איה מהס הכג:

ועדים

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי' לך בפני פלוני ופלוני

חייב בשלמא ידיעה בלא רליה אשכחן לה
אלי בעי ידע אי נכ

עין משפט‏ **ג**ר מצוה

לד:

וְעֵדִים רֹאִין אוֹתוֹ מִבְּחוּץ. שאם היו מצפנים היו יודעים אם היה פרעון או הלואה וצקונטרס פירש שע"י שהם צמוץ לא הכיר זהם הנמצע: **אֵתָּו** ו**אִמְרוּ** דהשתין מים בצד עמוד זה **אמר ר"ל** הוחזק בפרן. וא"ת צרים צ"מ (דף ג.) דלומר מנה לי צידך והלא אומר אין לך צידי כלום והעדים מעידים שחייב לו 'י ישלם לו הני' וישצע על השאר והשתא יהא הוחזק כפרן ויפרע הכל דלא גרע עדות שהעידו שחייב 'י מדהשתינ דהכא וי"ל דהכא דקאמר לא עברתי צלד עמוד זה משמע דצעי למימר דאם עזרתי מעולם צלד עמוד זה אני חייב ולכן הוי כפרן צכל כשהעידו עדים שהשתינ צלד עמוד זה אצל התם לא הוחזק כפרן אלא צני' ואותם פורע: **בִּי** היכי דגמר שבועת העדות משובעות חפקרון. תימנה דלמא הא דנקט ר"ש צמילתיה דעשה צו מושצע כנשצע צצצועת העדות היינו משום דלצתמר דקיס ליה ג"ש הוי הכי דהא כל כמה דלא קיס ליה ג"ש ע"כ צמה מצינו לא מצי למילף דליכא למיפרך דמה לפקדון שכן עשה צו נשים כ**אנשים: לַיְגָמָר** נמי שבועת חפקרון ב'ו'. פ"י ליוגמר מיניה צמה מצינו כדפ"י לעיל וא"ת כל כמה דלא ידע הכא דמויד כשוגג היכי מצי גמר הא איכא למיפרך מה לשצועת העדות שכן עשה צו מויד כשוגג וי"ל דהשתא נמי מתרוייהו פריך ורישא דמילתא נקט:

פקדון נמי לא כתיבי ביה ונע"לם. תימנה היכי מדמי פקדון לעדות דהתם כתיבי גבי ציטוי וטומאת מקדש וקדשיו דכתיבי צבו ונעלם וצדידיה לא כתיבי דליכא למימר דאכתי לא מסיק אדעתיה עד לצסוף מדקאמר צסמוץ אדגמר ממעילה נגמר מעדות משמע דפשיטא ליה צצדות טפי מצפקדון מטעמא דפרי' ומיהו י"ל דהא דפשיטא ליה צצדות טפי משום דלא שיך למילף עדות ממעילה כמו פקדון דלא דמי למעילה:

הנך נפישין. היינו כל כמה דלא קיס להו ג"ש דתחטא אית לן למילף טפי ממעילה צמה מצינו משום דנפישין אצל לצתמר דקיס לן ג"ש ילפינן מעדות אע"ג דקיס לן נפישין כדאמרינן צפ' ד' מחוסרי כפרה (כריתות דף ט.) דג"ש עדיפא דמעילה ממעילה לאו ג"ש היא ותימנה כיון דר"ש גמר ג"ש מנ"ל לרצא צר איתי צסמוץ דקאמר מאן תנא שצועת הפקדון לא ניתן וזוניה לכפרה ר"ש היא הא אין ג"ש למחלצה ואפי' היתה קבלה צידו מ"מ תקשי דמאי טעמא דר"ש ושמא קסבר דמעילה מעילה ג"ש היא:

16

פקדון שוגג אין מויד לא אף עדות שוגג אין מויד לא

וְעֵדִים רֹאִין אוֹתוֹ מִבְּחוּץ. שאם היו מצפנים היו יודעים אם היה פרעון או הלואה וצקונטרס פירש שע"י שהם צמוץ לא הכיר זהם הנמצע: **אֵתָּו** ו**אִמְרוּ** דהשתין מים בצד עמוד זה **אמר ר"ל** הוחזק בפרן. וא"ת צרים צ"מ (דף ג.) דלומר

וּעֵדִים רֹאִין אוֹתוֹ מִבְּחוּץ מאי א"ל רב המנונא והלה מה טוען א"י אמר לא היו דברים מעולם הוחזק כפרן יאי אמר אין שקלי ודידי שקלי כי אתו עדים מאי הוי א"ל המנונא את עול תא ההוא דא"ל לחבריה מנה מניתי לך בצד עמוד זה א"ל לא עברתי בצד עמוד זה אתו תרי סהדי אסהידו ביה דהשתין מים בצד עמוד זה אמר ר"ל הוחזק כפרן מתקיף לה ר"ג האי דינא פרסאה הוא מי קאמר מעולם בעסק זה קא"ל איכא דאמרי ההוא דא"ל לחבריה מנה מניתי לך בצד עמוד זה א"ל לא עברתי בצד עמוד זה מעולם נפקו ביה סהדי דהשתין מים בצד עמוד זה אמר ר"ג הוחזק כפרן א"ל רבא לר"ג ב:כל מילתא דלא רמיא עליה דאיניש עביד לה ולא אדעתיה: ר"ש אומר חייב כאן וחייב בפקדון ב'ו': ^(טז)מחכו עלה במערבא מאי חובא דקתני מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע מויד כשוגג מכדי מושבע מפי עצמו בעדות לר"ש מנא ליה דגמר מפקדון פקדון נמי מושבע מפי אחרים נגמר מעדות ומאי חובא דלמא ר"ש בק"ו מייתי לה מפי אחרים חייב מפי עצמו לא כל שכן אלא חובא אמויד כשוגג דקתני מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע מויד כשוגג מכדי מויד גבי עדות מנא ליה דלא כתיב ביה ונעלם ה"נ לא כתיב ביה ונעלם אמר להו רב הונא ומאי חובא דלמא מויד דלאו כשוגג במעילה ר"ש גמר לה והיינו חובא אדגמר לה במעילה הוה ליה למילף שכן מעילה ממעילה הוה מעדות הוה ליה למילף שכן מעילה ממעילה אדרבה מעדות הוה ליה למילף שכן דהתחטא ²מתחטא מעילה שכן חטא הדיוט בשבועה תבעיה וכפריה ואואין הנך נפישין אלא מאי חובא כי אתא רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע מבי רב אמרי היינו חובא מכדי ר"ש ג"ש גמיר למה ליה דפריך מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע מויד כשוגג ומאי חובא דלמא כי פריך מקמי דתיקום ליה ג"ש בתר דקמא ליה ג"ש לא פריך ולא ³והאמר להו רבא בר איתי לרבנן מאן תנא שבועת הפקדון לא ניתן ודונה לכפרה ר"ש היא דלמא מויד כשוגג פריך דגמר לה ממעילה דהנך נפישין אבל מושבע כנשבע לא פריך ותהדר עדות ותגמר לה מפקדון ⁴מויד דלאו כשוגג מה להכי

וּעֵדִים רֹאִין אוֹתוֹ מִבְּחוּץ. ולא הכיר הנמצע זהם: **הוחזק כפרן**. שהרי ראו אלו שמנה לו ואע"פ שאין יודעין אם הלואה אם מתנה נעשה כפרן צדצר שהרי אמר לו לא היו דברים מעולם ואין נאמן עוד צצצועת: **המנונא אם** שאתה מחכים את רבך: **כל מילתא דלא רמיא עליה דאיניש**. כי הכא שאין לאדם לשום אל לבו כל המקומות שהוא משתינ שם מים להיות זכור עליהן: **מחכו עלה צמערצא**. אהא דר"ש דגמר מפקדון צג"ש דתחטא תחטא: **צק"ו מייתי לה**. מיניה וזיה ולית ליה ג"ש: **ממעילה גמר לה**. נאמר כאן (ויקרא ה) ומעלה מעל ונאמר להלן (שם) כי תמעול מעל: **נגמרה מעדות**. לחיוצא צג"ש דתחטא תחטא: **שכן מעילה צכל נהנה צקצוע חומש ואשם**. צשניהם נאמר מעילה ושניהם נוהגים צכל אצל עדות אינו נוהג אלא צראויין להעיד ושניהם נהנו צעצירה צצדים זה נהנה מן ההקדש וזה כפר ממון לאפקוי עדות שלא נהנה ושניהם צקצקן צקצוע ועדות צעולה ויורד ושניהם צחומש ואשם ועדות צחטאט ואין שם חומש: **שכן חטא הדיוט צצצועה סנעיה וכפריה ואואין**. צשניהם נאמר תחטא ודינו עס ההדיוט אצל מעילה דינו עס ההקדש ושניהם צצצועה וע"י תביעה וכפריה הן צצין וצשניהם נאמר אואין מה שאין כן צמעילה: **הנך נפישין**. דתצצעה וכפריה חדא היא: **מכדי ר"ש ג"ש**. דתחטא תחטא גמיר דקתני סיפא דמילתיה ת"ל תחטא תחטא לג"ש אמאי פריך צרישא לא עשה צו מושצע כנשצע ומויד כשוגג כי היכי דגמר עדות מפקדון לענין שאינו מדצר אלא מתציעת ממון נגמר נמי פקדון מעדות למוצצע כנשצע ומויד כשוגג: **דלמא כי פריך**. שכן לא עשה כ'ו': **מקמי דסיקוס ליה ג"ש**. צתחלת משנתו כשהיה צא ללמדה צצנין אצ דחייב כאן וחייב

משום דס"ל (הא דהוא) ⁵גמיר ג"ש מצקדון אצל לצתמר דקמא ליה ג"ש דתחטא תחטא לא שמעינן ליה דפרכה והאי דפרכה צרישא לאו משום דס"ל (הא דהוא) ⁶גמיר ג"ש מרצו אלא להודיענן צמה שהוכיך ג"ש לכתוב שלא תאמר למה הוצרכה והלא יש ללמד צמה מצינו לפיכך התחיל ללמדה תחלה צצנין אצ והודיע תצוצות שיש להשיצ עליו לכך הוצרכה ג"ש וכן דרך תנאים וספרי וספרא: **ולא**. פריך צתמיה. כלומר וצתמר דקמא לא הוה פריך כלומר דיליף הא נמי צג"ש שעשה צו מושצע כנשצע ומויד כשוגג: **והא אמר להו רצא צר איסי כו'**. צפרק שצועת הפקדון ⁷: **ר"ש היא**. דאמר לא עשה צו מויד כשוגג אלמא ס"ל כי פירכיה והא דלא פרכה לג"ש צהא פירכא צתמר דקמא ליה משום דג"ש מופניה היא ואין

למה להכי כפיכריה קמייחא ואפי' צתמר ג"ש משום דגמר לה ממעילה דלא עשה צה מויד כשוגג ויחא ליה לגמרה ממעילה לפטורא ולא מעדות לחיוצא משום דהנך נפישין כדאמרנין לעיל שכן מעילה צכל נהנה צקצוע חומש ואשם אצל מושצע כנשצע מילף יליף פקדון מעדות ולא ס"ל כפירכיה מדקמא ליה ג"ש וליכא חוכא: **ופרכינן וסיהדר עדום כו'**. כלומר היינו חוכא לצתמר דגמר פקדון ממעילה למויד דלאו כשוגג היכי פריך תאמר צצדות שעשה צו מויד כשוגג צתמר דקמא ליה ג"ש דתחטא תחטא ליהדר עדות וליליף מפקדון למויד דלא כשוגג דהא ילפא פקדון ממעילה: ומשני

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

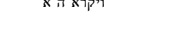
מסורת הש"ם

- ↑ נלקמן מא: מב. צ"צ לט:1, 2 ויפלה יד. סנהדרין י: וש"ט, 2 נלקמן ל:1, 2 מפקדון דמויד כפ"ל.
- ↑ ג"י רש"ל דהא הוי, 1 נלקמן ל:1.

תורה אור השלם

- ↑ נפש כי תחטא ומעלה מעל בין וכו'ש צעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עֶשֶׂק אֶת עֲמִיתו: ויקרא ה כא
- ↑ ונפש כי תחטא וְשָׁמְעָה קוֹל אֶלֶּה וְהָוָא עַד או רָאָה או יָדָע אִם לֹא יָגִיד וְנָשָׂא עֹנֹו: ויקרא ה א

גליון הש"ם

נב' מחכו עלה בפערבא ע"י משנת רשד"ם מויד סימן תמא:

רבינו חננאל (המשך)
אשם. סימן העדות תחטא הוריוט שבעה אואין (תביעה). ודחי' אדרבה פקדון מעדות הוה ליה למילף דכתיב תחטא תחטא בתריוהו. ואמרין ממעילה אית ליה למילף שכן תריוהו כתיב בהו מעל ונוהגין בכל אדם באנשים ובנשים ויש להן הנאה המעילה שכן נהנה מן ההקדש ופקדון כמשמעו שכפר בחבירו ולקחו ונהנה בו והן בקרבן קצוע ויש בהן חומש ואשם מה שאין אחד מאלו בשבועת העדות אדרבה מעדות הוה ליה למילף דכתיב בתריוהיו תחטא ויש בהן חובאין ויש בהן תביעה והן שניהן הירוט ויש בשניהן שבעה למעוטי מעילה שהיא קדש כלומר אכל דבר קדש ונהנה חייב קרבן מעילה. ודחי' הנך מדות דשוה הפקדון למעילה נפישן שהן שש ושל עדות חמש. ואמרין מאי הוי עלה דחוכא כו'. ופשוטה היא. ואסיקא דיליף רבי שמעון בג"ש בפקדון (מעדות) דמושבע חייב כנשבע. ויליף ממעילה דמויד בפקדון לאו כשוגג הוא. ואקשינן ותיליף עדות מפקדון לר' שמעון דמויד בעדות לאו כשוגג. ופרקינן

- ↑ כל הסגור שיך לקמן אצל ואמרין ממעילה אית כו'.

מסורת הש"ס

א) וְנָעַל סֵה: לֹא: כִּרְמֹת ע.א. (ג) וְנִרְמְזִמִּי לִיג. א) וְנָעַל לֹא: (ד) וְנָס לֹא: (ה) וְנִרְמְזִין ית.א) (ו) וְסִנְהִדְרִין סו.א) (ז) וְיָל יכנס וכן הוא בַּסִּפְסָף לִקְלָמָן לו. ומופיע בַּרְשִׁי"ט שם ד"ה וַיִּמְצֵי וְקָאָמַר כו' וכן יכנס וּבְד"ה אִמֵּר לִיה כו' יכנס כו' ע"ש מוכח לַהֲדֹא דל"ל יכנס וְיָזַע בַּתוֹרִי"ט וְהִשָּׁל עִישׁ בַּתוֹרִי"ט ד"ה יכנס: (ח) וְיָל יוֹלָן: (ט) וְכוּן: רש"י. (י) וְנִדְרִישׁ כַּט: (ס) וְיָל וּכְפֹר. רש"י. (ז) וְיָל דְּכַמִּי. רש"י. (ח) וְסִנְהִדְרִין ג.א) (ט) שִׁיךְ לַע"ב, (ס) וְיָל שִׁיךְ לַע"צ,

תורה אור השלם

- וְנָפֵשׁ בִּי תַחֲטָא וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹה וְהוּא עַד אוּרָאָה אוּרָע אִם לוא יִגִּיד וְיָשָׁא עֲנוּה: ויקרא ה א
- נָפֵשׁ בִּי תַחֲטָא וְשִׁמְעָה מַעַל בְּךָ וּבַחֲשׁ בַּעֲמִיתִי בַּפִּקְדוֹן אוּ בַתְּשׁוּמָה יָד אוּ בַּגָּזֵל אוּ עֶשֶׂק אֵת עֲמִיתוֹ: ויקרא ה כא
- יִכְבֶּה יְיָ בַּשִּׁפְתַּת וּבִבְרָקֶתָּהּ וּבְחִרְבֵּר וּבַחֲרֵב וּבְשִׁדְדָן וּבִקְרָן וּבְרִדְפוֹךְ עַד אֲבָדָךְ: דברים כח כב

הגהות הב"ח

א) בַּשִּׁשְׁנָה יכנס ה' וכן יכנס אלהים: (ב) רש"י ד"ה יכנס ה' וכן יכנס אלהים גרסי: נל"ל: א) ד"ה זו היא וכו' וכן יכנס השם וכו' וכן יכנס אס לֹא: (ז) ד"ה רבי מאיר מחייב דמבטל וכו' אל יכנס וכו' יכנס הס"ד: (ס) ד"ה נְצוּאָה האמורה בתורה אלה החקים אשר צוה ה' אלה המלות: (י) תוֹב ד"ה כַּפִּירִי"ט. ר"ב עיין נפ"י דף י"ח ע"א בתוס' ד"ה הנהה השם וכו"כ הגרע"א:

הגהות הגר"א

א) בַּשִּׁשְׁנָה אֵלֶּקִּיס. נמחק: [ב] גַּם שֶׁאִין נמחקין כגון אל אלה כל"ל (ועמ"ש רבינו ציו"ד סימן רע"ז ס"ק י"ט):

רבינו חננאל

להכי כתב רחמנא לעדות גבי שבועת ביטור וגבי טומאת מקדש וקדשיו דבבולוהו כתיב ונעלם ובעדות לא כתיב ונעלם ללמד שחייב המויד כשוגג: **מתני'** משביע אני עליכם שתעידו לי שאמר איש פלוני ליתן לי מאתים זוז ולא נתן. וכפרי פטורין. דיליק תחטא תחטא מפקדין. מה פקדין תביעת ממון (כלו) וינש לזן אף בעדות תביעת ממון ויש לו עליו

ממון של תובע. משביע אני עליכם כשתדעו לי עדות תעידו לי. וידעו לו עדות אח"כ. וכפרי בהן פטורין. שנאמר ושמענה קול אלה והוא עד. כלומר מקדם האלה. בעינן שקדמה עדות לאלה ולא שקדמה האלה לעדות. עמד בבית הכנסת ואמר משביע אני עליכם כו' עד פטורין. וכן אם יודעין לו עדות עד מפי עד. או שהיו קרובין או פסולין פטורין: ת"ר עמד בבית הכנסת ואמר משביעני עליכם שתבואו ותעידו לי יכול יהו חייבין. תל ושמענה קול אלה והוא עד. עד שיהא מתכוין להם פ"י והוא מתכוין לעד אמר שמואל ואפילו עדים ביניהן. וחזי להו ודעתיה עליוהו. מהו דתימא כמה דמתכוין ואמר להו דמי קמ"ל. תניא גמי הכי ראה

סיעה של בני אדם ועדיו בניהן כו' עד יכול אפי' אמר כל העומדין כאן. ת"ל והוא עד וכיון שאומר

ומשני **להכי כספה כו': בתנאי'** **אלא על סניעם ממון כפקדין.** שאילו העידוהו היו מחייבין אותו ממון אצל זה אס העידוהו לא היה מחויב שהיה יכול לומר חוזרני צי: **משביע אני עליכם.** כולה מתני' מפרש בגמרא: **גמ'** **ויש לו.** ש"ס ממון עליו: והוא עד.

שהיה עד צאותה שעה: **פשיטא.**

דאי לא עדים ציניהן מאי איצטריך למיתני צמתניתין פטורין: **לא צריכא דקאי עלייהו.** שעומד צדד עדיו: **מהו דתימא.** ודאי להנך דקיימי גציה קאמר והרי ייחד עדיו קמ"ל: **סניא נמי הכי.** דאף על גב דגציהו קאי פטורין: **ראה סיעה של בני אדם ועדיו ציניהן.** ע"כ דקאי גציהו קאמר מדקאמר סיפא כו' א' אפי' כל העומדין כאן מ"ל והוא עד: הכי ייחד עדיו. דכיון דלאמר עומדין כאן אותן העומדין אללו ייחד וחיבין ואי לא פריש הכי צהדיא תנא צרישא פטורין: **אס לוא יגיד.** כתיב מלא למדרש ציה לו לא: **בתנאי' מזהו אני עלינס.** בגמרא מפרש: **באל"ף דל"ס.** שם הכתוב באל"ף דל"ס: **ציו"ד ה"י.** שם הכתוב ארבע אותיות הכתוב ציו"ד ה"י: **המקלל כזולן.** מנרך את השם צאחד מהם כגון יכה פלוני את פלוני שזה הוא חיובו כשמקלל שם צסם: **חייב מיתה:** **המקלל עזמו כו'. מפרש בגמרא [ג].**

יכנה ה' אלהים (א) וכן יכנה אלהים גרם צמתני' וכן כתוב ונקוד כסדר משנה מוגהת ודווקנית: **זו היא אלה.** אס אמר לעדים אחד מן המקראות שנקללות יכנה השם צשחפת וגו' אס לא תעידוני וכן (א) יכנה השם כגון שהיה אחד קורא קללות צצמורה ואמר לעדים כן (ט) יכנה אס לא תעידוני זו היא אלה דהא כתיב צזהס ' ככל אלות הצרית: אל יכך. אס תעידוני אז יצרכך אס תעידוני (י) וכפר: **ר' מאיר מחייב.** (י) מכלל לזו אתה שומע הן אל יכנה אס תעידוני וסמך לא תעידוני יכך: **גמ' נצוואה האמורה צבורה.** אלה (א) המלות (ז) כתב צפרשת נדרים (ויקרא ס) **כוזלנס.** לשון אסירה צכנלי צחול (מהליס קמט): **אוסרכם אני צצצועה.** מזכיר את השם צאחד מכל הלשונות הללו: צמי

דברי ר"מ וחכמים פוטרין המקלל לעצמו וחבירו ככולן עובר בלא תעשה ציכנה ה' (א) אלהים וכן (ב) יכנה אלהים זו היא אלה הכתובה בתורה אל יכך ויברכך ויייטיב לך ר"מ מחייב וחכמים פוטרין: **גמ' משביעני עליכם מאי קאמר אמר רב יהודה הכי קאמר משביע אני עליכם בשבועה האמורה בתורה מצוה אני עליכם בצוואה האמורה בתורה אוסרכם אני חייבין כובל באורייתא מי כתיב אלא אמר אביי אלא הא דתני רבי חייא כובלכם אני הרי אלו חייבין כובל באורייתא מי כתיב אלא אמר אביי ה"ק משביע אני עליכם בשבועה מצוה אני עליכם בשבועה אוסרכם אני בשבועה כובלכם אני בשבועה: באלף דלת ביוד הי בשדי בצבאות בחנון ורחום בארך אפים ברב חסד: למימרא דחנון ורחום שמות נינהו ורמיניה ייש שמות שנמחקין ויש שמות שאין נמחקין כגון אל [ו] אלהיך אלהים אלהיכם אהיה אשר אלהיך דלת ויוד הי שדי צבאות הרי אלו אין נמחקין ע"אבל הגדול הגבור הנורא האדיר והחזק והאמיץ העוז חנון ורחום ארך אפים ורב חסד הרי אלו נמחקין אמר אביי פמתניתין במי שהוא חנון**

פטור: הני כולוהו דתנן משביע אני עליכם. פירשה רב יהודה משביע אני עליכם בשבועה האמורה בתורה. ודחה אביי ואוקמה משביע אני עליכם בשבועה. מצוה אני עליכם בשבועה. ולא צריך האמורה בתורה אלא המשביע בשבועה בלבד חייב (אבל המשביע בשבועה בלבד חייב). אבל המשביע עדיו בשמים ובארץ פטורין. המשביע (בה') [נבאל"ף דל"ת] ביה בשדי בצבאות בחנון ברחום בארך אפים ברב חסד ובכל הכנויים חייב. ואקשינן עלה וכי חנון ורחום שם הוא [נרמיניהן] אלו שמות שאין נמחקין אל אלהים אלהיכם אלהיכם אלהיך אשר אלהי שדי צבאות הרי אלו אין נמחקין. ואלו שנמחקין הגדול הגבור הנורא החזק א) האמת עיוזה חנון ורחום ארך אפים רב חסד. ופירק אביי מתני' משביעם במי ששמו רחום במי ששמו חנון.

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

לה.

אן שהיה אחד מהן קרוב או פסול הרי אלו פטורין. אף על גב דכבר שמענו דאין נוהגת אלא צראין להעיד איצטריך למיתני הכא דאפי' אס יש שלשה עדים והשנים כשרים פטורין דעדות צצטלה מקצתה צטלה כולה. מתוספות ה"ר משה: **באל"ף דלת ביוד ה"י.** אע"ג דההוגה את השם צאומיתיו אין לו חלק כו' א' שמא כיון שאינו מתכוין לשם מותר. גס זה מתוספות רבינו משה: **ס בפר"ך** (א) גרס א"ד מן השם אינו נמחק ותימה דמאי שנא מצי"צ מלצאות וש"ד משדי דנמחקין לפי שאין שם צפני עצמו ושמא משום דשם המיוחד הוא יש להחמיר צו יומר: (א) **ח"ג אין הלאה ברבי יוסי** ואיצטריך דלא תימא נימוקו עמו וכן [גרסן] ר"ס: צאחרונה

עדות שתבואו ותעידוני הרי אלו פטורין (עד שיהא מתכוין להם) אמר לשנים משביע אני עליכם איש פלוני ופלוני שאם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני שבועה שאין אנו יודעין לך עדות והם יודעין לו עדות עד מפי עד או שהיה אחד מהן קרוב או פסול ה"הרי אלו פטורין (ז) שלח ביד עבדו או שאמר להן הנתבע משביע אני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו הרי אלו פטורין (ז)עד שישמענו מפי התובע: **גמ'** ת"ר משביעני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שאמר איש פלוני ליתן לי מאתים זוז ולא נתן יכול יהו חייבין ת"ל יתחטא תחטא לגזירה שוה נאמר כאן תחטא ונאמר להלן תחטא מה להלן בתביעת ממון ויש לו אף כאן בתביעת ממון ויש לו: משביע אני עליכם כשתדעו לי עדות כו': ת"ר משביע אני עליכם כשתדעו לי עדות שתבואו ותעידוני יכול יהו חייבין ת"ל ישמענה קול אלה והוא עד או ראה או ידע מי שקדמה עדות לשבועה ולא שקדמה שבועה לעדות: עמד בבית הכנסת ואמר משביעני עליכם: אמר שמואל יאפילו עדיו ביניהן פשיטא לא צריכא דקאי עילויהו מהו דתימא כמאן דאמר להו דמי קמ"ל תניא גמי הכי (ז)ראה סיעה של בני אדם עומדין ועדיו ביניהן ואמר להן משביעני עליכם אם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני יכול יהו חייבין ת"ל והוא עד והרי לא ייחד עדיו יכול אפילו אמר כל העומדין כאן תלמוד לומר והוא עד והרי ייחד עדיו: אמר לשנים משביע אני עליכם: ת"ר אמר לשנים משביע אני עליכם פלוני ופלוני אם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני והן יודעין לו עדות עד מפי עד או שהיה אחד מהן קרוב או פסול יכול יהו חייבין ת"ל יאם לא יגיד וגשא עונוו בראוין להגדה הכתוב מדבר: שלח ביד עבדו וכו': ת"ר שלח ביד עבדו או שאמר להן הנתבע משביעני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו יכול יהו חייבין ת"ל אם לא יגיד וגשא עונו מאי תלמודא אמר ר"א אם לוא יגיד כתיב אם לו לא יגיד וגשא עונו ואם לאחר לא יגיד פטור: **מתני'** משביעני (אני) עליכם מצוה אני עליכם אוסרכם אני הרי אלו חייבין בשמים ובארץ הרי אלו פטורין באלף דלת ביוד הי בשדי בצבאות בחנון ורחום בארך אפים ברב חסד ובכל הכנויין הרי אלו חייבין המקלל ככולן חייב דברי ר"מ וחכמים פוטרין (ה) המקלל אביו ואמו ככולן חייב

דברי ר"מ וחכמים פוטרין המקלל לעצמו וחבירו ככולן עובר בלא תעשה ציכנה ה' (א) אלהים וכן (ב) יכנה אלהים זו היא אלה הכתובה בתורה אל יכך ויברכך ויייטיב לך ר"מ מחייב וחכמים פוטרין: **גמ' משביעני עליכם מאי קאמר אמר רב יהודה הכי קאמר משביע אני עליכם בשבועה האמורה בתורה מצוה אני עליכם בצוואה האמורה בתורה אוסרכם אני חייבין כובל באורייתא מי כתיב אלא אמר אביי אלא הא דתני רבי חייא כובלכם אני הרי אלו חייבין כובל באורייתא מי כתיב אלא אמר אביי ה"ק משביע אני עליכם בשבועה מצוה אני עליכם בשבועה אוסרכם אני בשבועה כובלכם אני בשבועה: באלף דלת ביוד הי בשדי בצבאות בחנון ורחום בארך אפים ברב חסד: למימרא דחנון ורחום שמות נינהו ורמיניה ייש שמות שנמחקין ויש שמות שאין נמחקין כגון אל [ו] אלהיך אלהים אלהיכם אהיה אשר אלהיך דלת ויוד הי שדי צבאות הרי אלו אין נמחקין ע"אבל הגדול הגבור הנורא האדיר והחזק והאמיץ העוז חנון ורחום ארך אפים ורב חסד הרי אלו נמחקין אמר אביי פמתניתין במי שהוא חנון במי ששמו רחום במי ששמו חנון.**

פטור: הני כולוהו דתנן משביע אני עליכם. פירשה רב יהודה משביע אני עליכם בשבועה האמורה בתורה. ודחה אביי ואוקמה משביע אני עליכם בשבועה. מצוה אני עליכם בשבועה. ולא צריך האמורה בתורה אלא המשביע בשבועה בלבד חייב (אבל המשביע בשבועה בלבד חייב). אבל המשביע עדיו בשמים ובארץ פטורין. המשביע (בה') [נבאל"ף דל"ת] ביה בשדי בצבאות בחנון ברחום בארך אפים ברב חסד ובכל הכנויים חייב. ואקשינן עלה וכי חנון ורחום שם הוא [נרמיניהן] אלו שמות שאין נמחקין אל אלהים אלהיכם אלהיך אשר אלהי שדי צבאות הרי אלו אין נמחקין. ואלו שנמחקין הגדול הגבור הנורא החזק א) האמת עיוזה חנון ורחום ארך אפים רב חסד. ופירק אביי מתני' משביעם במי ששמו רחום במי ששמו חנון.

עין משפט

גר מצוה

עג א מיי פ"י מהלכות שבועות הלכה צ: עד ב מיי שם פ"ט הלכה ט:

עה ג מיי שם הל' ז: עז ד מיי שם הלכה ט: עז ה מיי שם פרק י הלכה א:

עה ו מיי שם פרק ט הלכה ז:

עפ ז ח מיי שם הל' ט: פ ט מיי שם הלכה יא

ופ"צ שם הלכה צ ג: פא י מיי פ"צ מהלכות

עבודת כוכבים הלכה יא: פב ב מיי פ"ה מהל' ממרים הלכה צ סגג

לאחין ריע טור שר"ע יו"ד סימן רמא סעיף א: פג ל מיי פכ"ו מהל' סנהדרין הלכה ג סגג

לאחין רע ר"א טור שר"ע חו"מ סימן כ סעיף א:

פד מ מיי שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף צ: פה ב מיי פ"ט מהלכות שבועות הל' יא:

פו ב מיי פ"י מהלכות יסודי המורה הלכה צ

סגג לאחין ג טור ושו"ע יו"ד סימן רעו סעיף ט:

פז ע מיי שם הל' ה: פח פ מיי פ"צ מהל' שבועות הלכה צ והלכה

ג:

מוסף רש"י

דבכולן נאמר בהן ונעלם. ככל הכמוינן בקרנן עולה ויורד, צנועת צטוי ועומאת מקדס וקדשיו, נאמר ונעלם, וכאן צצנועת עדות, לא נאמר ונעלם (לעיד כה: לא: וכע"ז בריכות ט). המועד שלח ביד עבדו. השניען ביד עבדו (לעיד לא). שאם אתם יודעין צצטו עדות. לצלל דיע (שס). יכול יהו חייבין. העדים קנינן צצנועת העדות אס לא העידוהו (שנכין יח). והרי לא ייחד עדיו. שהי השניע את כולן (שס) וע"ש גיטא אחות בגמ'. אם לוא יגיד כתיב. ככתוב מלא למדרש אס לו לא יגיד וגשא עוט, ששמעם שהוא מוכנס (לעיד צב).

רבינו חננאל (הבשץ)

כל העומדין כאן ייחד עדיו וחייבין. אמר לשנים [כרן] שאם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני והן יודעין לו עדות עד מפי עד. יכול יהו חייבין. ת"ל אם לא יגיד וגשא עונו בראוין להגיד הכתוב מדבר: **מתני'** שלח ביד עבדו או שאמר להן הנתבע משביע אני עליכם כו' הרי אלו פטורין עד שישמעו מפי התובע. ופרישה ר' אלעזר מדרכתיב אם לוא יגיד כלומר אם לו לא יגיד וגשא עונ. הא לאחר אם לא יגיד